

Универзитет у Нишу
ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ

01-1466
11.10.2012

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Административном одбору

БЕОГРАД

Трг Николе Пашића 13

На основу члана 39, став 2, Закона о Високом савету судства Народној Скупштини Републике Србије подносим **оставку** на место члана ВСС-а из реда професора.

Образложење

На функцију члана ВСС изабран сам једногласном одлуком Народне Скупштине 28.7.2010., на предлог овлашћеног предлагача - колегијума декана свих правних факултета у Србији. У том тренутку био сам вршилац функције декана Правног факултета у Нишу о чему су посланици били упознати.

Агенција за борбу против корупције ме је 18. 11. 2010. обавестила о покретању поступка због чињенице да нисам у року од три дана од избора затражио од Агенције сагласност за обављање друге јавне функције - члана ВСС, те да сам тиме повредио члан 28. став 2. Закона о Агенцији за борбу против корупције.

Иако, сам о одлуци о свом избору сазнао преко медија, када сам се налазио на службеном путу ван земље, иако нисам добио појединачну одлуку о избору од чијег достављања би се могао једино рачунати поменути рок и иако не постоји суштински сукоб интереса између функције члана савета и декана факултета, Агенција је донела решење 09.12.2010, којим је констатовала да ми функција члана ВСС-а престаје по сили закона зато што нисам тражио сагласност у року од три дана.

Није било ни једног разлога да не затражим сагласност од Агенције. Најзад, ту сам сагласност и тражио два пута, и то 29.12.2010. и поновно 08.03. 2012. Агенција је поводом ових захтева ћутала и тако пропустила да констатује евентуални сукоб

Тел: (018) 500-201, 500-203
Факс: (018) 4523-747

Трг краља Александра 11
Р Србија -18000 Ниш п. факх 122

интереса, као суштинску сметњу за мој рад у ВСС. Агенција је моју жалбу одбила, 09.03.2011. као неосновану. Међутим, сагласно поступку предвиђеним Законом о Агенцији за борбу против корупције, Народна Скупштина коначно решавајући о мом статусу 29. 12. 2011. није прихватила предлог Агенције за престанак моје функције у ВСС-у, чиме је и коначно решена ова права ствар.

Уставни суд је у образложењу своје одлуке бр. VIIY-364/2011 од 24.07.2012. којом је усвојио жалбе око 180 судија, изнео схватање, прихватајући само првостепено решење Агенције, да сам морао бити изузет из учешћа у разматрању и одлучивању о приговорима неизабраних судија јер сам како истичу, повредио принцип "непристрасности у објективном смислу". На основу одлуке Уставног суда Министар правде и државне управе покренуо је 19.09. 2012. иницијативу за моје разрешење пред ВСС-ом, коју ВСС на својој седници од 24.09. 2012. није усвојио.

Сматрам да сам своју функцију члана ВСС вршио савесно и у складу са законом. Моја намера није била да не поштујем закон нити да злоупотребљавам процедуре већ да штитим своја права. Међутим, сматрам да мој даљи рад у ВСС губи сваки смисао и осећам професионалну и моралну потребу да се повучем са ове функције. Иако образложење одлуке Уставног суда не тражи моју оставку већ само моје изузеће и то само у поступку одлучивања по приговорима, што је и учињено одлуком председнице ВСС-а Нате Месаревић, желим да поштујем и уважим ауторитет Уставног суда и актуелног Министра правде и државне управе али и да сачувам свој професионални интегритет пред професионалном и академском јавношћу. То су морални разлози моје неопозиве оставке.

С поштовањем

Проф. др Предраг Димитријевић